

El renovat Teatre Principal de Barcelona, bressol de l'òpera a la ciutat, obre les portes a aquest gènere musical. Programa un minicicle d'òpera de cambra íntegrament en català.

Última temporada sense Liceu?

Amb l'actuació del contratenor Jochen Kowalski el Gran Teatre del Liceu obre aquesta setmana la que hauria de ser, oficialment, la darrera temporada de transició. Poca òpera encara per a una Barcelona que aspira a recuperar la normalitat l'any vinent.

Dues òperes escenificades, tres en versió de concert, quatre concerts i dos ballets formen l'oferta del Gran Teatre del Liceu aquesta temporada 97-98. Una oferta que manté, sense canvis, l'estructura de les tres temporades anteriors: interpretacions musicals al Palau de la Música i representacions al Teatre Victòria.

En matèria de continguts, poden destacar-se l'homenatge que el Liceu ret a Gaetano Donizetti, en el bicentenari del seu naixement, amb la programació de dues òperes, i el retorn del ballet, abandonat l'any anterior en benefici de l'escenificació d'un tercer títol líric. Enguany, l'òpera cedeix el lloc a

dos muntatges coreogràfics a càrrec del Ballet de Zuric: el gran clàssic d'Adolphe Adam, *Giselle*, i una recreació contemporània d'una de les obres cabdals de la literatura pianística, les *Variacions Goldberg*, de Bach.

Aquests dos títols tancaran, el mes de juny, un calendari que s'obre aquesta mateixa setmana (dijous, 22) amb la veu particular de Jochen Kowalski. Es la primera vegada que el Liceu dedica un concert a la corda de contratenor, i Kowalski és, en aquest moment, un dels intèrprets més prestigiosos d'aquesta mena de cant que recull l'herència dels antics *castrati*.

Després de la tradicional audició

de cloenda del Concurs Internacional de Cant Francesc Viñas, el dia 25 de gener, la primera òpera en versió de concert arribarà el 5 de febrer. Es tracta de *La Valquíria*, un dels títols wagnerians més representats en la història del Liceu, dirigida per Pinchas Steinberg, i amb un repartiment encapçalat per la soprano Hildegard Behrens. Hi haurà encara dues òperes en concert més. El 23 de febrer es presentarà una veritable raresa, *La damnation de Faust*, de Berlioz, absent dels calendaris del teatre ja fa vint-i-nou anys, i el març el primer títol en homenatge a Donizetti, *La favorita*. Dirigida per un gran especialista, Richard Bonyngue,

l'òpera anirà a càrrec de la mezzosoprano Dolora Zajick i de dues conegudes veus joves, el tenor Josep Bros i el baríton Carlos Alvarez.

Completant la llista de propostes, al Palau de la Música hi haurà un concert de la soprano navarresa Maria Bayo, la veu jove espanyola de més projecció, i un altre de dues figures internacionals, la soprano Luba Organosova i la mezzosoprano Ann Murray.

Els afeccionats hauran d'esperar-se fins el 18 d'abril per veure la primera òpera representada. Serà *L'elisir d'amore* de Donizetti, una divertida peça bufa que Mario Gas posarà en escena per segona vegada en la seva carrera. Dues de les vuit representacions tindran preus populars, com una manera d'acostar l'òpera a un nou públic. Un mes després, arribarà el segon títol, *Evgueni Oneguï*, de Tchaikovski, una altra raresa, només representada en dinou ocasions. La producció, dirigida per Peter Kowitschny, també és pròpia, amb la col·laboració de l'Òpera de Leipzig.

Així doncs, poca òpera en el que oficialment es planteja com l'última temporada fora del Liceu. En compensació, i al marge del circuit liceístic, els amants del gènere líric han pogut gaudir en aquest començament d'any d'una producció de primer nivell europeu, *La Calisto*, de Cavalli, al nou Teatre Nacional de Catalunya (TNC).

L'obra, dirigida per René Jacobs i amb Maria Bayo en el seu debut operístic barceloní, es va presentar en el marc d'una vivíssima polèmica —afegida a la batalla Flotats / Pujals— sobre la conveniència de si el TNC ha de tenir programació operística o no. El director general del Liceu, Josep Caminal, va parlar de "competència deslleial", alhora que Flotats defensava la idea d'un teatre "obert a totes les arts".

De moment, i fins que l'escenari de les Rambles no torni a funcionar, el de les Glòries és l'únic amb capacitat tècnica per a acollir un muntatge modern. De fet, tots dos teatres han arribat a un acord perquè el Liceu presenti en aquest espai un dels títols de la seva temporada inaugural, *Alcina*, de Handel.

D'una altra banda, i coincidint

gairebé amb l'inici de la temporada del Liceu, un altre escenari que obre enguany les portes a l'òpera és el renovat Teatre Principal, bressol del gènere a Barcelona. Aquest teatre, que el 1750 va acollir les primeres representacions operístiques de la ciutat, ofereix també a partir d'aquesta setmana un minicicle d'òpera de cambra. La gran novetat de la proposta és que tots els títols seran en català.

El primer d'ells, que ret també homenatge a Donizetti, és el seu divertit *Don Pasquale*, en cartell els dies 19 i 27 de gener i 2 de febrer. Pel març es representarà *El matrimoni secret*, de Domenico Cimarosa, i coincidint amb el mes de maig, *El giravolt de maig*, amb música d'Eduard Toldrà i llibret de Josep Carner. L'orquestra i cor del Conservatori del Liceu, dirigides per Gueràssim Vorònkov i Miquel Ortega, s'encarregaran de la interpretació de les tres partitures, amb un elenc de joves artistes catalans.

Futur incert. Amb això es tanca el calendari de la temporada 97/98 i s'obre l'interrogant sobre el futur. Quan tornarà a gaudir Barcelona de grans muntatges operístics? Segons contracte, les empreses constructores haurien de lliurar el Liceu el desembre d'enguany. Però acabar l'obra i posar en marxa el teatre són dues coses diferents.

El teatre es manté ferm en el mes de febrer del 1999 com a data prevista de la inauguració amb *Turandot*, de Puccini, l'òpera que s'hauria d'haver representat el 28 de febrer del 1994, si el Liceu no s'hagués cremat. Però fa poc, l'arquitecte responsable de la reconstrucció, Ignasi de Solà Morales, parlava de la primavera del 99 com d'una data més viable, considerant el temps de rodatge que el teatre i el personal necessiten.

De moment, i amb més optimisme potser que no pas realisme el teatre es prepara perquè el curs 98/99 sigui el de la tornada. La temporada inaugural tornarà a tenir un inici normalitzat el mes de setembre, per més que farà servir un escenari de fora. Un altre cop el Palau de la Música acollirà títols en versió de concert: *Salomé*, de

Richard Strauss, dirigida per Peter Schneider; *La vierge*, de Massenet, amb la presència de Montserrat Caballé, i *Parsifal*, de Wagner, sota la batuta d'Antoni Ros Marbà.

Per al 1999, i ja al nou teatre, hi ha previstes una gala lírica, amb la presència de cantants, estrangers i nacionals, vinculats al Liceu, i cinc òperes representades. A més de *Turandot*, s'hi faran *l'Alcina* de Handel, ja esmentada; *Linda de Chamonix* de Donizetti, amb Edita Gruberova i Josep Bros; *Peter*

Els afeccionats a l'òpera poden gaudir de representacions al marge del circuit liceístic. Al nou Teatre Nacional de Catalunya es va representar 'La Calisto' de Francesco Cavalli.

Grimes de Britten, títol també previst en la malaurada temporada 93-94; i *La flauta màgica* de Mozart, amb muntatge dels Comediants. Amb quins d'aquests títols s'aixecarà el nou teló de la Rambla? Per si les previsions no es complissin el teatre ho té tot a punt per fer els ajustaments necessaris i dur a terme una altra temporada de transició. El futur continua incert.

Anna Maria Dàvila